

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum furia impediât matrimonium? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

diabolus sit Deo fortior, ut per violentiam operatus destruat.

Ad tertium dicendum, quod maleficium est ita perpetuum, quod non potest homo habere remedium humanum, quamvis Deus posset remedium præstare, demonem cogendo: vel etiam diabolo, desistendo: non enim semper oportet, ut id quod per maleficium est, possit per aliud maleficium destrui, ut ipsi malefici consententur. Et tamen si posset per maleficium remedium adhiberi, nihilominus perpetuum reputaretur: quia nullo modo debet aliquis demonis auxilium per maleficium inuocare. Similiter non oportet, quod si per peccatum aliquod diabolo data potestas in aliquem, quod cessante peccato cesset potestas: quia pena interdum remanet, culpa transiit. Similiter etiam exorcismi Ecclesie non valent ad reprimendum demones semper, quantum ad omnes molestias corporales, iudicio diuino hoc agente: semper tamen valent contra illas infestationes demonum, contra quas principaliter instituti sunt.

Ad quartum dicendum, quod maleficium quando potest præstare impedimentum ad omnes, quantum ad unam tantum: quia diabolus voluntaria est, non ex necessitate naturæ agens. Et præter impedimentum malefici potest esse ex impressione demonis in imaginatione hominis, ex qua tollit viro concupiscentia mouens ad talem mulierem & non ad aliam.

ARTIC. III.

Utrum furia impediat matrimonium?

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quod furia non impediat matrimonium. Matrimonium est spirituale quod in baptismo contrahitur, diuersum est quam carnale. Sed furiosi possunt baptizari. Ergo & matrimonium contrahere.

Ad 2. Præterea, Frigiditas impedit matrimonium, quantum impedit carnalem copulam: quæ non

kk 4 impe-

247

*Hi qui.
c. Ne-
que. 32.
9.7. c. c.
dilectus.
extra de
Sponsal.
3 p. 9. c. 8.
art. 12.*

impeditur per furiam. Ergo nec matrimonium.

¶ 3 Præterea, Matrimonium non dirimitur, nisi per aliquod impedimentum perpetuum. Sed de furia non potest sciri utrum sit impedimentum perpetuum. Ergo non dirimit matrimonium.

9.50. ar-
tic. unico
corp. ¶ 4 Præterea, In verbis supradictis * sufficien-
ter continentur impedimenta impediencia matrimo-
nium. Sed ibi non fit mentio de furia. Ergo, &c.

sup 9.51.
ar. 1. li 4
sent. d. 34
S. D. SED contra, Plus tollit rationis vsum furia, quam
error. Sed † error impedit matrimonium. Ergo &
furiam.

¶ Præterea, Furiosi non sunt idonei ad aliquem
contractum faciendum. Sed matrimonium est con-
tractus quidam. Ergo, &c.

RESPONDEO dicendum, quod furia, aut præce-
dit matrimonium, aut sequitur: si sequitur, nullo
modo dirimit ipsum. Si autem præcedit, tunc aut
furiosus habet lucida interualla, aut non habet: si ha-
bet, tunc quamuis dum est in illo interuallo, non fit
tutum quod matrimonium contrahat, quia necessest
prolem educare; tamen si contrahit, est matrimo-
nium. Si autem non habet, vel si quando non habet,
contrahit: tunc, quia non potest esse consensus
deest rationis vsum, non erit verum matrimonium.

Ad primum ergo dicendum, quod vsum rationis
non exigitur ad baptismum quasi causa ipsius, sed
exigitur ad matrimonium. Et ideo non est
talis ratio*, cum de baptismo furiosorum dictum
supra*.

* Alia
men.

* Tho. in

4. d. 4. q.

3. art. 1.

q. 3.

* lib. 4.

sent. d. 34

S. C.

Ad secundum dicendum, quod furia impedit ma-
trimonium ratione suæ causæ, quæ est consensus,
quamuis non ratione actus, vt frigiditas. Sed tamen
simul cum frigiditate Magister* de ea dixerunt:
quia vtrumque est quidam naturæ defectus.

Ad tertium dicendum, quod momentaneum im-
pedimentum, quod causam matrimonij, scilicet con-
sensum impedit, matrimonium totaliter tollit, sed
impedimentum quod impedit actum, oportet esse
perpetuum.

perpetuum ad hoc quod matrimonium tollat.
Ad quartum dicendum, quod hoc impedimentum
reducitur ad errorem: quia utrobique est defectus
consensus ex parte rationis.

ARTIC. IV.

*Viram incestus, quo cognoscit quis sororem uxoris
sue, matrimonium dirimat?*

242

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod ince-
stus, quo quis cognoscit sororem uxoris sue,
matrimonium non dirimat: quia mulier non debet
puniri pro peccato viri. Sed puniretur, si matrimo-
nium solueretur. Ergo, &c.

*toto titu.
de eo, qui
cognovit
cōsanguineā uxoris
sue.*

¶ 2 Præterea, Plus peccat qui propriam consan-
guineam cognoscit, quam qui cognoscit consanguineam
uxoris. Sed primum peccatum non impedit
matrimonium. Ergo nec secundum.

¶ 3 Præterea, Si in pœnam peccati hoc infligi-
tur, videtur etiam si mortua vxore cum alia contra-
hit incestuosus, quod separari debeant: quod non
est verum.

¶ 4 Præterea, Hoc etiam impedimentum non
connumeratur inter alia supra enumerata. Ergo
non dirimit contractum matrimonium.

9. 50.

SED contra est, quod per hoc quod cognoscit so-
rorem uxoris, contrahitur affinitas ad vxorem. Sed
affinitas dirimit matrimonium contractum. Ergo &
incestus prædictus.

¶ Præterea, In quo quis peccat, in hoc punitur.
Sed talis peccat contra matrimonium. Ergo debet
puniri quod matrimonio priuatur.

RESPONDEO dicendum, quod si aliquis cogno-
scit sororem, aut aliam consanguineam uxoris sue
ante matrimonium contractum, etiam post sponsalia
debet matrimonium separari ratione affinitatis con-
tractæ. Si autem post matrimonium contractum &
consummatum, non debet totaliter separari matri-
monium: sed vir amittit ius perendi debitum, nec
peccat sine peccato petere. Sed tamen debet reddere

*li. 4. s. 12.
d. 34. q. 2.*

peten-